

om der hos Befolkningen og særlig hos den jydsk Befolkning viste sig en Tilbøielighed til ved private Offre at fremme denne Sag. Jeg har Grund til at troe, at den Collect, som nu er aabnet, vil have god Fremgang. Jeg kan ganske vist beklage, at Inspectionen ikke tidligere har sat denne Sag i Gang, men den levende og varme Interesse, som det geistlige Medlem af den har næret og fremdeles nærer for Sagen, er mig en Borgen for, at han har havt sine meget gyldige Grunde, hvorfor det ikke tidligere er skeet, uden at man derfor behøver at antage, at disse ere af den Bestaffenhed, som det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (N. Jensen) igaar vilde antyde. — Igeoverfor det samme ærede Medlem maa det være mig tilladt at slutte mig til Udtalelsen fra det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gad) om det Urigtige i, hvad den ærede Taler fremsatte om, at det var Statskassen, som havde givet noget Bidrag til Viborg Domkirke. Det blev med Rette fremhævet, at dette paa ingen Maade er Tilfældet, hvorimod dette Bidrag skriver sig fra det Overflud, som Kirker, der, som man kalder det, eie sig selv, have kunnet afgive af deres oversflødige Midler. Denne Sum er midlertidigt disconteret af Sorø Academi, som ganske vist faaer saavel Renter som Afdrag af det Beløb, for hvilket det saaledes er Disconteur. Det kan altsaa paa ingen Maade siges, at det er Statskassen, der har givet noget Bidrag til Viborg Domkirke. Selv om man vil fastholde, at man idetmindste bør have Halvdelen af de Udgifter, som denne Kirkebygningens Restauration medfører, paa anden Maade end fra Statskassen, vil man dog komme til det Resultat, at det Beløb, Udvalgets Fleertal har stillet som Betingelse, nemlig 80,000 Rd., ikke tilnærmelsesviis er Halvdelen. Naar man altsaa fastholder, at man heller ikke i dette Tilfælde er gaaet udenfor den almindelige Regel, at den Befolkning, der har nærmest Deel i Sagen, skal bringe Offre, og ved Siden deraf tillige fastholder, at Viborg Domkirke ganske vist har en stor Betydning som monumental Bygning — hvad man end vil sige om, at det er en ny Bygning, som opføres, man construerer den dog i samme Stil som

tidligere, og man har taget væsentligt Hensyn til det Monumentale ved denne Kirke, idet man er gaaet ind paa ved extraordinaire Midler at fremme Restaurationen eller Gjenopførelsen af den — naar man altsaa fastholder det Monumentale ved Viborg Domkirke og endvidere tager et skyldigt Hensyn til den Maade, hvorpaa denne Kirke i Tidernes Løb har mistet adskillige af de Indtægter, der oprindelig have været henlagte til den, saa troer jeg ganske vist, at det med Sandhed kan siges, at man ikke vil være for rundhaandet i dette Forhold, naar man lader sig nøie med den Betingelse, som Udvalgets Fleertal har stillet med Hensyn til den frie Afbenyttelse af den i Finantslovsforlaget for dette Aar begjærte Sum til Viborg Domkirke. Jeg skal med disse Ytringer paa det Indstændigste anbefale det høie Thing ikke at følge Mindretallet. Jeg kan paa Cultusministerens Begne erklære, at Fleertallets Forslag er et saadant, at han, uagtet han naturligtviis hellere vil see sit eget Forslag vedtaget, dog vil være tilfreds, naar det høie Thing følger Udvalgets Fleertals Indstilling. Det er altsaa Endringsforlaget under Nr. 20, som jeg ved denne Udtalelse paa Cultusministerens Begne med Bestemthed erklærer mig imod.

Det har glædet mig overmaade meget, at det ærede Udvalgs Fleertal har fundet det rigtigt at lade det kongelige Theater denne Gang faae det Beløb, som er forlangt fra Ministeriets Side, saaledes at man altsaa vil give det No endnu et Aar. Jeg har den Tro, at det Endringsforslag, som Udvalgets ærede Mindretal særstilt har stillet, egentlig ikke er af dem, som selve Forslagsstilleren med nogen Bestemthed vil fastholde. Naar det ærede Mindretal under sin Motivering igaar meente, at det var for lang en Tid, Theatercommissionen havde ladet hengaae, inden man saae noget Resultat fra den, skal jeg tillade mig at oplyse, at Commissionen har foretaget ikke ubetydelige forbedrende Arbejder, samt at det forekommer mig, at det vilde være fuldstændig ubilligt, om man vilde fordrø, at en Theatercommission, som har et ganske andet og mere omfattende Hverv, skulde kunne sammenlignes med et Udvalg, saaledes at altsaa den Tid, der medgaaer til Com-